



Tuần Báo Vô Vi

29 tháng 9 năm 2024

Số 727

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám



Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Hướng về trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ thì phải khởi hướng từ đâu?
- 2) Nhiều người mang tiếng tu Vô Vi không hành theo trật tự và tu không tiến tại sao?
- 3) Làm sao để thấy thiêng liêng?
- 4) Quy về một mối là quy làm sao?
- 5) Tại sao ngôi thiên phải chọn hướng Nam?
- 6) Thương ai hơn họ thương ai hơn mình là sao?
- 7) Thánh nhân chuyển thư cho phàm nhân thì phàm nhân có nên nhận hay không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Montréal, 04-05-97 6:00 AM Hỏi: <i>Hướng về trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ thì phải khởi hướng từ đâu?</i> Đáp: Thừa hướng về trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ thì phải hướng từ trung tâm bộ đầu trở lên. Thực hành Pháp Luân Thường Chuyển đứng dẫn sẽ có, bằng cách chuyển ý hít vô đầy rốn, đầy bụng và tung lên bộ đầu, từ đó sẽ khai mở lên, bằng từ điển của cơ tạng xuất phát đi lên. Kệ: Thực hành khai triển tâm nền Điển chuyển thân hình tự tiến lên Thức giác quy hồi tâm đạt đạo Nam Mô bền vững trí tâm nền.	2) Montréal, 05-05-97 6:30 AM Hỏi: <i>Nhiều người mang tiếng tu Vô Vi không hành theo trật tự và tu không tiến tại sao?</i> Đáp: Thừa tu không tiến là chưa thật sự thực hành đứng dẫn từ tâm lẫn thân, hít thở chưa thông, trí tâm chưa mở, hướng ngoại du dương trong khổ cảnh trần tục si mê, chưa lập lại sự quân bình từ tâm lẫn thân, mê tin cái có, bỏ không. Chưa dứt khoát tiến về không, ham còn sợ mất, chưa hiểu được luật nhân quả mà tu, vẫn ở trong vòng động loạn. Kệ: Khó thông khó hiểu khó phân bàn Bất ổn tâm thân trí khó an Thức giác mê mù không giữ nữa Bình tâm thanh tịnh trí tâm an.
3) Montréal, 06-05-97 Hỏi: <i>Làm sao để thấy thiêng liêng?</i> Đáp: Thừa thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tự đạt sự quân bình trong tâm thức thì mới có cơ hội thấy được phần hồn và thiêng liêng. Kệ: Trở về bản chất siêu nhiên tiến Giải tỏa phiền ưu giải nỗi phiền Chẳng có buồn phiền không vọng động Thực hành chơn chánh tự mình yên.	4) Montréal, 07-05-97 3:55 AM Hỏi: <i>Quy về một mối là quy làm sao?</i> Đáp: Thừa quy về một mối là nhìn ai cũng có đầu có đuôi như nhau, làm người lúc nào cũng quý yêu trật tự chung. Nếu phát triển đi lên thì chỉ hướng thượng và hội tụ, từ trung tim bộ đầu đi lên, thì luồng tâm điển sẽ được hội tụ vào luồng điển trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ. Kệ: Hướng lên chỉ có một đường tiến Giải tỏa sân si tự giải phiền Quy hội tinh người trong thức giác Bình tâm học hỏi sớm giao liên.

5) Montréal, 08-05-97 5:05 AM Hỏi: Tại sao ngài thiền phải chọn hướng Nam? Đáp: Thừa ngài thiền chọn hướng Nam, là giữa tam tinh chơn mây xuất phát điểm nóng hòa với nóng, thì mới thuận chiều tiến hóa, có thể ngồi lâu hơn hướng Bắc. Kệ: Thăng đường tiến hóa diệt lòng tham Thức giác dễ tu dễ sửa làm Quy đạo không còn trong bờ ngõ Thực hành tiến tới tự mình làm.	6) Montréal, 09-05-97 4:20 AM Hỏi: Thương ai hơn họ thương ai hơn mình là sao? Đáp: Thừa thương ai hơn họ tự thương, thì biết thương mình trước hết, thì mới có cơ hội phục vụ người kế tiếp. Kệ: Biết mình biết họ biết mình tu Giải tỏa phiền ưu tự giải mù Thức giác chính mình tu tự sửa Bình tâm họ hỏi giải khờ ngu.
7) Montréal, 10-05-97 3:25 AM Hỏi: Thánh nhân chuyển thư cho phàm nhân thì phàm nhân có nên nhận hay không? Đáp: Thừa hai chiều từ thánh và phàm hai chiều khác nhau. Phàm thì từ từ đi lên, Thánh thì chuyển xuống tận độ và phục vụ, thanh trược khác nhau, tùy duyên mà chung hội. Càng lên càng thông minh, càng xuống càng trì trệ. Thánh nhân có thể biến thành ma quỷ, ma quỷ có thể biến thành thánh nhân sau khi cực kỳ khổ cực, lưỡng cực giao minh. Kệ: Lên xuống phân minh rõ tiến trình Thực hành thức giác tự mình mình Cảm giao thanh trược quy giềng mối Gốc gác điển thanh tự quy hình.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 13 (tiếp theo)

...

Mọi người đã và đang được Thượng Đế giáo dục, từ hoàn cảnh này tới hoàn cảnh nọ rõ ràng. Cơm ăn, áo mặc, địa vị đều là kích động để chính ta phải ăn năn sám hối và trở về với thanh tịnh mà tiến hóa tới vô cùng. Không phải có bao nhiêu đây thôi đâu. Làm người phải chết. Không phải có bao nhiêu đó thôi. Nếu mà không hiểu được nguyên lý của Trời Đất liêu mạng làm bậy. Đã làm người, bị ở tù, hồn bị giam hãm, còn bị thể gian bỏ tù nữa. Khổ, cộng thêm cái khổ thôi, không có thoát được. Người tu là tự giải tỏa những sự trược ô, mất trật tự trở về trật tự, mất quân bình trở về quân bình, thì mới thật sự tiến hóa. Chính hành giả phải tự hành, không có nhờ đỡ thiêng liêng nào hết. Chính ta có phần hồn tức là ta là thiêng liêng, liên hệ cả càn khôn vũ trụ, mà không tu tiến thì mất sự liên hệ đó, lúc chết phải ra sao? Khổ vô cùng, tâm không ổn định, trí không khai, đi đứng không bình an, bị giới trược hoành hành, khổ, khóc than vô ích.

Người tu Vô Vi nhịn nhục, chấp nhận hoàn cảnh hiện hữu của Thượng Đế đã ân ban, đã an bài cho chúng ta như vậy thì chúng ta phải mượn cái đó mà tiến hóa đi lên. Không nên trách

móc, không nên than thở. Một lòng khai triển tâm thanh tịnh là tiến hóa tới nơi. Cuộc hóa hóa sanh sanh của Thượng Đế là dẫn dắt con người tiến hóa tới tâm linh thật sự, chứ không phải ông Trời ở xa quá không làm việc cho ta. Ông tạo được chúng ta, ông phải chung sống với chúng ta. Ta khổ là Cha khổ. Ta khổ là Thượng Đế khổ. Ta vui là Thượng Đế vui. Quân bình là nó mới vui, loạn xạ không bao giờ vui được. Chơn chánh của nó là luồng điển. Tâm tu mới khai triển được luồng điển của chính mình. Khai triển trực giác mới thật là người tu. Nghe theo, mê tín, đồ thêm làm cho mình bận rộn và lo sợ, đó là không phải người tu chơn giác. Tạo hình ảnh giả tạo, hào quang giả tạo, để gạt gẫm dân lành, cái đó là không tốt. Phải thức tâm lo tu. Chúng ta thấy quá trình Thích Ca đâu có làm hào quang giả mà bây giờ người ta làm hình giả của Thích Ca, rồi đặt hào quang bóng đèn 6 volts trên đầu của Thích Ca, đó là tội nặng lắm, không đúng đường tu học, lường gạt chính mình và gạt người kế tiếp. Không đúng, không có sự thật.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên



Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 28 tháng 03 năm 1971

Tà dâm động loạn chiếm thân hành
Tự chủ giải phân trí phân ranh
Thanh trước muôn đời không nhập loạn
Tự tu tự tiến giác tâm thành.

Tu cho vượt khỏi hồng trần
Thanh thanh bạch nhứt tâm thân vui hòa
Hồn người hoán cải thật thà
Tà tâm tự diệt mới là người khôn
Thanh bình tự toại ôn tồn
Nhơn Ông chánh chủ từ ngôn giải hòa
Lục trần, căn hợp chung nhà
Đồng thanh tương ứng vui hòa tiến tu
Diễn thông thăng tiến phân bù
Tình thương Trời Phật giúp ngu tiến tu
Ngày đêm hành pháp chuyên cần
Bỏ qua những sự thế trần khổ đau
Đón thâu huyền diệu nhiệm mầu
Phật Tiên ảnh hưởng tiếp Tàu Tây phương
Càng tu càng rõ càng tường
Chính mình đã tự gạt lờng lấy tâm
Tu không hiểu lý vẫn tầm
Bày ra đủ kiểu thâm tâm bất hòa
VẬY mau trở lại thật thà
Phật tâm thông cảm vui hòa muôn năm.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ **THÁNH HIỀN ĐƯỜNG**

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tổng lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.



HỘI BỐN (tiếp theo)

LUẬN VIẾT SÁCH LUẬN CÔNG ĐỨC, Ý TRỜI KHÉO BÀY CÙNG XÉT KÍ LUẬN TAM THỦY LUẬN BỒ ĐỀ, DUYÊN THIỀN LỜI GIẢ VÀ NGHĨA THẬT

...

Sự phổ hóa của Thánh Hiền Đường từ trước tới giờ chỉ đạt tới nước trong không nhiễm, chưa đạt tới nước thánh. Do đó, trong số chư đệ tử cùng đọc giả chỉ mới tu tới giai đoạn nước trong, chưa thể xung phá lên cảnh giới thuộc tầng trên, vì nước trong tuy sạch nhưng lại dễ bị nhiễm trược, phải trừ hết ô uế rồi chế luyện thành "nước Thánh", giai đoạn này cực kỳ khó khăn, đôi khi có kẻ uống nước lại khác, khiến nước trong trở thành nước đục, nước đục này chính là tâm đục, niệm đục chẳng phải tâm niệm an tịnh nên mới khốn quẩn, tự đem tâm trói buộc, đó là tất cả nguyên nhân.

Thái Sinh: Nếu vậy thì biết giảng sao đây?

Duyên Sinh: Bởi vì lúc đó có một chén nước đục thứ hai đổ vào, và nước lại không có tác dụng làm cho trong, đó không phải là tự tìm sự khốn quẩn sao? Nguyên nhân là tại đó.

Thái Sinh: A, tôi đã lãnh hội được ý nghĩa huyền cơ đạo lớn của Đại Đức vừa giảng giải, một số đệ tử của Thánh Hiền Đường chưa phá nổi chướng ngại được ví với chén nước trong thứ nhất, khi bị đem đổ chung với chén nước thứ hai khác thì vô cùng khốn quẩn.

Duyên Sinh: Đúng vậy, đó là tâm cảnh của chính mình, gốc tâm chưa đạt tới bản tính Phật, do đó phản tác dụng lẫn nhau rồi sinh ra phiền não cùng vô minh. Bởi vậy mà nước

Thánh giống tính Phật, tính Phật lớn, tâm Phật vô lượng giống tựa hư không vô cùng vô tận, không lớn không nhỏ, không oán không giận, không ác không thiện, không riêng không rẽ, xuyên phá hư không, bao dung tất cả. Nay Thánh Hiền Đường gặp pháp nạn thì chính là ấn chứng, trước đây tạp chí Thánh Hiền không ngừng gặp sóng gió, nguy như trứng xếp cao, đó là nước trong bị nhiễm đục, xảy ra đúng như lời tôi đã nói năm qua, đó cũng chính là lúc khảo nghiệm chân thể tính kim cang của đệ tử Thánh Hiền Đường. Cho nên kẻ tâm mình trong sáng như mặt trời giữa trưa thì luôn luôn quang minh, còn nếu như tự làm đen tối tâm mình giống như mây đen trùm phủ, không thể thanh tịnh. Nếu nhìn ngược vô trong, thấy toàn bóng tối mới hay là sự vô minh do mình tạo ra, còn tâm này mà tự biết trừ sạch bóng tối của mây đen thì tôi cho là tạp chí Thánh Hiền Đường đã đi vào cảnh giới "nước Thánh", đó là tất cả nguyên do, vậy hiểu rõ được lẽ này ắt là an nhiên bất

động, chính là bản tính "vô thượng bồ đề". Kẻ không sáng được lẽ này, tâm đạo bàng hoàng, niềm tin dao động, tâm trở thành riêng tư, cố chấp uống phí cả bao năm khổ cực tu dưỡng, giống như ngàn ngày lượm củi một ngày đốt sạch, lửa thiêu cháy rụi rừng công đức, muôn công ngàn đức chỉ một đêm cháy thành tro, đó là tất cả nguyên nhân.

Thái Sinh: Những điều Đại Đức vừa trình bày là sự tiên tri thấu suốt tương lai, tâm pháp quả là cao minh, đã đạt mức Vô Thượng Bồ Đề, "không" là tâm Phật, tròn vo chẳng còn góc cạnh, chẳng trước chẳng sau, không thiên vị không cố chấp, luôn luôn trong sáng, đó là người phát huy đạo lớn, nếu như tâm còn phân biệt, chưa diệt được tận gốc sự chấp trước cái riêng, cái ta liền bị rớt ngay xuống cội "hữu" lẫn lộn hoài trong ba nấc thang "tam thừa" là thượng thừa, trung thừa và hạ thừa, không thể chí công vô tư để thực hành nổi đạo chân thường, nguyên lý là ở đó.

(còn tiếp)

